

Uitgifte

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 3 september 2020
Rolnummer 2019/AB/514
Beslissing waartegen beroep 17/2008/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - kinderbijslag
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

D. Y., appellante, die **keuze van woonplaats** doet bij haar raadsman mr. DE BOURGRAAF Johanna, advocaat te 1700 DILBEEK, Verheydenstraat 32,

tegen

1. **Y. G.**, geïntimeerde, vertegenwoordigd mr. POPLEMON Karline, advocaat te 1050 BRUSSEL, Louizalaan 522 / b11

2. **INFINO VLAANDEREN VZW**, ON 0685.540.471, met maatschappelijke zetel te 3000 LEUVEN, Diestsepoort 1, geïntimeerde, vertegenwoordigd mr. MICHIELS Nadia, advocaat te 3010 KESSEL-LO, Diestsesteenweg 375/0001.

**

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:
Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 12 november 2018, 6e kamer (A.R. 17/2008/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 28 juni 2019,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

**

*

De zaak werd regelmatig vastgesteld op de zitting van 7 mei 2020 en werd vervolgens overeenkomstig art. 2 van het KB nr. 2 met betrekking tot de verlenging van de verjaringstermijnen en de andere termijnen om in rechte te treden, alsmede de verlenging van de termijnen van de rechtspleging en de schriftelijke behandeling voor de hoven en rechtbanken (BS 9 april 2020 2de uitgave – hierna verkort aangeduid als KB nr. 2) van rechtswege in beraad genomen op basis van de overgelegde conclusies en stukken, zonder mondeling pleidooi. Alle partijen hadden vóór 7 mei 2020 hun stukken neergelegd en ze bevestigden hun akkoord met de data van neerlegging van de conclusies en met de instaatstelling van het dossier. Het arbeidshof heeft geen mondelinge opheldering aan de partijen gevraagd, zodat de sluiting van de debatten overeenkomstig art. 2 §5 van het KB. nr. 2 van rechtswege plaatsvond één maand nadat de zaak in beraad is genomen, hetzij op 7 juni 2020. De zaak werd voor uitspraak gesteld op heden.

I. Hervatting van het geding door de vzw INFINO Vlaanderen

De vzw INFINO Vlaanderen verklaart dat zij het geding hervat namens de vzw ACERTA INFINO (voorheen de vzw ACERTA Kinderbijslagfonds).

II. De feiten en de rechtspleging in eerste aanleg

1.

De heer G. (°2 april 1979 in Turkije) heeft de Belgische en de Turkse nationaliteit. Hij woont en werkt in België.

Hij was gehuwd met mevrouw Y., (° 10 april 1981 in Nederland). Zij heeft de Turkse en de Nederlandse nationaliteit.

Het echtpaar had twee dochters:

T. G. (° 25 mei 2000)

C. G. (° 26 mei 2003).

Uit een kopie van de identiteitskaart blijkt dat dochter C. G. de Belgische nationaliteit heeft (stuk 3, Acerta).

2.

Mevrouw Y. woonde sinds 15 oktober 2007 in Nederland (Sas van Gent), met de twee dochters die daar school liepen.

Het echtpaar is uit de echt gescheiden sinds 23 december 2008 (vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van die datum).

Begin februari 2009 woonde dochter T. G. opnieuw bij de vader in België en volgde zij geen school meer in Nederland (stuk 3 van mevrouw Y.).

Op 29 april 2009 sprak de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel een beschikking in kort geding uit (stuk 1.7 van de heer G.), waarin ondermeer het volgende werd bepaald:

"Zegt dat T. G. hoofdzakelijk zal verblijven bij de vader er ingeschreven wordt in het bevolkingsregister, ten gevolge van het akkoord tussen partijen;

Geeft akte aan partijen van hun akkoord om T. G. in te schrijven in de vrije basisschool GVBS Champagnat te 1030 Schaarbeek, R. Vandeveldestraat 4;

Geeft akte aan partijen van hun akkoord om elk het kind dat hoofdzakelijk bij haar/hem verblijft financieel ten laste te nemen, zonder dat er tussen partijen onderhoudsbijdragen moeten worden betaald;

Geeft akte aan partijen van hun akkoord dat vanaf 1 februari 2009 het fiscaal voordeel en de kinderbijslag voor T. G. aan de heer G. toekomt en deze voor C. G. aan mevrouw Y."

3.

Klaarblijkelijk kwamen de partijen vervolgens een andere verblijfsregeling overeen, gezien dochter T. G. vanaf 22 februari 2010 opnieuw in Nederland verbleef, waar zij ook school liep (stuk 3 van mevrouw Y.) en gezien nergens uit blijkt dat de partijen daarover betwisting voerden.

Het wordt niet betwist dat de heer G. en mevrouw Y. het kinderbijslagfonds (toen de vzw ACERTA Kinderbijslagfonds) in België nooit op de hoogte hebben gesteld van de gewijzigde verblijfsituatie van de kinderen, met als gevolg dat de kinderbijslag voor de beide dochters verder werd betaald op de zichtrekening van de heer G.

Uit de stukken die de heer G. neerlegt, blijkt dat hij nagenoeg elke maand minstens het bedrag van het kinderbijslag overschreef naar de rekening van mevrouw Y. in Nederland.

4.

Deze situatie duurde verder tot 1 april 2014. Het kinderbijslagfonds ACERTA bevestigde in zijn brief van 30 april 2014 aan de heer G. dat het de betalingen had stopgezet, nadat het had vernomen dat de kinderen en hun moeder sinds de echtscheiding in Nederland wonen. Vanaf april 2014 betaalde de heer G. ook niets meer aan mevrouw Y.

Mevrouw Y. heeft klaarblijkelijk pas voor het eerst op dat ogenblik in Nederland een aanvraag voor kinderbijslag voor de beide dochters ingediend. De "Nederlandse Sociale Verzekeringsbank" vroeg informatie aan de heer G. met een brief van 1 mei 2014 en aan het kinderbijslagfonds ACERTA met een brief van 21 juli 2014.

Met een brief van 17 november 2015 informeerde de "Nederlandse Sociale Verzekeringsbank" het kinderbijslagfonds ACERTA over het feit dat zij aan mevrouw Y. retroactief kinderbijslag toekende:

- van 1 juli 2012 tot en met 31 december 2014 voor dochter T. G.;

- van 1 juli 2012 tot en met 31 maart 2015 voor dochter C. G.

Voor de periode voordien beschouwde Nederlandse Sociale Verzekeringsbank de vordering van mevrouw Y. als verjaard.

5.

In de periode nadien woonden de beide dochters opnieuw bij de vader: dochter T. G. vanaf december 2014 en dochter C. G. vanaf maart 2015. Dit gebeurde met instemming van mevrouw Y., zoals werd bevestigd in een beschikking van 8 juli 2015 van de rechtbank Zeeland –West Brabant in Nederland waar mevrouw Y. op 19 maart 2014 een verzoekschrift had ingediend.

De heer G. meldde de nieuwe verblijfssituatie aan het kinderbijslagfonds ACERTA, die hem vanaf dan opnieuw kinderbijslag toekende voor de beide dochters.

6.

De sociaal inspecteur van FAMIFED verhoorde de heer G. in mei 2015 en besloot dat er in de periode voor 2015 sprake was van fraude, klaarblijkelijk omdat de heer G. het kinderbijslagfonds ACERTA niet had ingelicht over de gewijzigde verblijfstoestand van zijn dochters in de periode 2010-2014.

7.

Met een brief van 9 oktober 2015 aan de heer G. vorderde het kinderbijslagfonds ACERTA 15.542,78 euro terug, hetzij de kinderbijslag die hij in de periode juli 2010 tot en met maart 2014 had ontvangen. De brief vermeldde als motivering dat de betaling in strijd was met artikel 52 van de Algemene Kinderbijslagwet, omdat T. G. en C. G. in die periode geen deel meer uitmaakten van zijn gezin en in het buitenland werden opgevoed.

Het kinderbijslagfonds ACERTA stelde dat er sprake was van fraude met als gevolg dat de verjaringstermijn van vijf jaar- in plaats van drie- van toepassing was en er bovendien intresten werden gevorderd, hetzij 4080,72 euro, en een inhouding van 100% op de volgende kinderbijslag zou worden toegepast (artikel 1410, § 4, Gerechtelijk Wetboek).

8.

De heer G. betwistte de beslissing van het kinderbijslagfonds ACERTA met een verzoekschrift van 15 november 2017 voor de arbeidsrechtbank. Hij stelde ook een vordering in tussenkomst en vrijwaring in tegen zijn mevrouw Y.

Hij vorderde:

"In hoofddorde,

Te zeggen voor recht dat er in hoofde van concludant geen sociale fraude overeenkomstig artikel 120bis van de Algemene Kinderbijslagwet van 1 juli 2014 kan worden weerhouden, zodat de maatregelen getroffen door de VZW ACERTA KINDERBIJSLAGFONDS met terugwerkende kracht dienen te worden opgeheven en concludant de kinderbijslagen waar hij recht op heeft zowel voor het verleden als voor de toekomst alsnog kan ontvangen, minstens

dat verzoeker niet gehouden is tot terugbetaling van de interesten op deze bedragen nu geen frauduleuze handelingen werden gepleegd,

Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, aan de zijde van conluant begroot op de rechtsplegingsvergoeding ten belope van 226,37 euro.

In ondergeschikte orde,

In ondergeschikte orde en enkel in het geval de Rechtbank in het onmogelijke geval van oordeel zou zijn dat conluant toch zou kunnen aangesproken worden en er in zijn hoofde sociale fraude zou kunnen worden weerhouden:

Akte te verlenen aan de middels verzoekschrift ingestelde vordering in vrijwaring,

Rechtdoende, de vordering in vrijwaring ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens, mevrouw Y. te veroordelen om de heer G. te vrijwaren en te vergoeden voor elke veroordeling, zowel in hoofdsom als in interesten en kosten, die verzoeker in het onmogelijk geval zou oplopen jegens verweerster,

Mevrouw Y. alleszins te veroordelen tot de kosten van het geding, aan de zijde van conluant begroot op de rechtsplegingsvergoeding van 226,37 euro."

9.

Het kinderbijslagfonds ACERTA stelde een tegenvordering in.

10.

Met een vonnis van 12 november 2018 besliste de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel als volgt:

*"Verklaart de vordering van de heer G. ten aanzien van ACERTA ontvankelijk en ongegrond;
Verklaart de tegenvordering van ACERTA ten aanzien van de heer G. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond:*

- veroordeelt de heer G. tot terugbetaling aan ACERTA van de ten onrechte ontvangen kinderbijslag voor de periode van 1 juli 2010 tot en met 31 maart 2014 voor een totaalbedrag van 15.542,78 EUR, onder aftrek van hetgeen de heer G. reeds terugbetaald heeft;

- te vermeerderen met de interesten berekend overeenkomstig art. 21 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde;

Veroordeelt ACERTA in overeenstemming met artikel 1017, 2de lid Ger. W. tot de gedingkosten voor wat betreft deze procesverhouding begroot op 226,37 EUR in hoofde van de heer G.;

Verklaart de tussenvordering van de heer G. ten aanzien van mevrouw Y. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond:

veroordeelt mevrouw Y. tot terugbetaling aan de heer G. van de kinderbijslag die zij ten onrechte van hem doorgestort kreeg, zijnde in totaal 11.900,18 EUR;

te vermeerderen met de interesten aan de wettelijke rentevoet vanaf 31 mei 2018 (2% voor het jaar 2018, BS 11 januari 2018, ed. 2, p. 1270);

Zegt voor recht dat voor wat betreft deze procesverhouding de heer G. en mevrouw Y. de eigen kosten dienen te dragen;

*Wijst al het door partijen anders- of meergevorderde af als ongegrond;
De rechtbank staat de voorlopige tenuitvoerlegging van dit vonnis niet toe.”.*

III. Het hoger beroep

11.

Mevrouw Y. stelde hoger beroep in. Zij vraagt dat de oorspronkelijke vordering in tussenkost en vrijwaring ontvankelijk, maar ongegrond zou worden verklaard en dat de heer G. tot de kosten van het geding zou worden veroordeeld.

De heer G. vraagt dat het vonnis integraal zou bevestigd worden en dat mevrouw Y. zou worden veroordeeld tot de kosten van het geding.

De vzw Infino Vlaanderen verklaart dat zij zich naar de wijsheid van het arbeidshof gedraagt wat betreft de vordering van mevrouw Y.

IV De ontvankelijkheid van het hoger beroep

12.

De vzw Infino Vlaanderen werpt op dat mevrouw Y. dient te bewijzen dat zij, zoals zij beweert, pas op 20 juni 2019 kennis zou hebben gekregen van het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 12 november 2018.

13.

Het blijkt uit de stukken van het dossier in eerste aanleg dat de griffie met een gerechtsbrief kennis heeft gegeven van het vonnis overeenkomstig artikel 792, tweede lid van het Gerechtelijk wetboek.

Artikel 53 bis van het Gerechtelijk wetboek bepaalt in dat verband :

*“Ten aanzien van de geadresseerde, en tenzij de wet anders bepaalt, worden de termijnen die beginnen te lopen vanaf een kennisgeving op een papieren drager berekend :
1° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij gerechtsbrief of bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of gekozen woonplaats;(…)”.*

Het dossier van de arbeidsrechtbank bevat slechts een bewijs van de afgifte van de internationale aangetekende zending bestemd voor mevrouw Y. op het postkantoor te Brussel op 14 november 2018. Het blijkt dus niet *of* en *wanneer* de brief werd aangeboden op de woonplaats van mevrouw Y.

Aangezien mevrouw Y. in Nederland woonde, betrof het overigens een buitenlandse betekening waarop de Europese Betekenings-Vo. nr.1393/2007 van toepassing was

(Verordening (EG) Nr. 1393/2007 van het Europees parlement en de Raad van 13 november 2007 “inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”), en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad”).

Artikel 14 van deze Verordening bepaalt:

“Betekening of kennisgeving per post

Elke lidstaat kan de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken aan in een andere lidstaat verblijvende personen rechtstreeks door postdiensten doen verrichten bij aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging of op gelijkwaardige wijze.”.

Het behoort dus niet aan mevrouw Y. om aan te tonen wanneer zij kennis zou hebben gekregen van het vonnis.

14.

Bij gebrek aan bewijs van aanbieding van de gerechtsbrief of van de datum waarop dit zou gebeurd zijn, heeft de beroepstermijn geen aanvang genomen.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

V. Bespreking

15.

Het geschil heeft betrekking op de kinderbijslag gedurende de periode dat de heer G. en mevrouw Y. uit de echt gescheiden waren.

De beslissing tot terugvordering van Acerta was gesteund op artikel 52 van de Algemene Kinderbijslagwet. Dit artikel bepaalt weliswaar:

“De kinderbijslag is niet verschuldigd ten behoeve van de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten het Koninkrijk

De bevoegde minister of ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid die hij aanduidt, kan evenwel in behartigenswaardige gevallen een vrijstelling verlenen van de in het vorige lid bepaalde voorwaarden. Als hij van die mogelijkheid gebruik maakt, bepaalt de minister of de aangewezen ambtenaar het bedrag van de kinderbijslag. (...)”.

16.

Waar de kinderen en mevrouw Y. in Nederland verbleven, dient rekening gehouden te worden met de bepalingen van de Europese Verordening nr. 883/2004 van het Europees parlement en de raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels.

Daarin staat ondermeer:

- in artikel 7 :

“Opheffing van de regels inzake de woonplaats

Tenzij in deze verordening anders bepaald, kunnen de uitkeringen verschuldigd op grond van de wetgeving van een of meer lidstaten of op grond van deze verordening, niet worden verminderd, gewijzigd, geschorst, ingetrokken of verbeurd verklaard op grond van het feit dat de rechthebbende of de leden van zijn gezin in een andere lidstaat wonen dan die waar zich het orgaan bevindt dat deze uitkering verschuldigd is.”

- onder HOOFDSTUK 8 Gezinsuitkeringen :

Artikel 67

“Gezinsleden die in een andere lidstaat wonen

Een persoon heeft recht op gezinsbijslag overeenkomstig de wetgeving van de bevoegde lidstaat, ook voor de gezinsleden die in een andere lidstaat wonen, alsof deze in eerstbedoelde lidstaat woonden. Een pensioengerechtigde heeft echter recht op gezinsbijslag overeenkomstig de wetgeving van de lidstaten die bevoegd zijn voor zijn pensioen.”

Artikel 68

“Prioriteitsregels bij samenloop

1. Indien gedurende hetzelfde tijdvak en voor dezelfde gezinsleden in uitkeringen is voorzien op grond van de wetgeving van meer dan een lidstaat, zijn de volgende prioriteitsregels van toepassing:

a) indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op verschillende gronden, is de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van een pensioen, en ten slotte de rechten op grond van de woonplaats;

b) indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op dezelfde grond, wordt de volgorde van prioriteit vastgesteld op basis van de volgende subsidiaire criteria:

i) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst: de woonplaats van de kinderen, mits er dergelijke werkzaamheden worden verricht, en subsidiair, in voorkomend geval, het hoogste bedrag aan uitkeringen waarin de betrokken wetgevingen voorzien. In dat laatste geval worden de kosten van de uitkeringen verdeeld volgens in de toepassingsverordening bepaalde criteria; (...).”

Deze bepalingen waren ook van toepassing op de heer G., zelfs indien hij enkel de Tukse nationaliteit zou gehad hebben, gezien hij legaal in België verbleef en er werkte als werknemer in de periode dat zijn kinderen in Nederland verbleven (vgl. Verordening (EU) nr. 1231/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot uitbreiding van Verordening (EG) nr. 883/2004 en Verordening (EG) nr. 987/2009 tot

onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze verordeningen vallen, die in artikel 1 bepaalt: *“Verordening (EG) nr. 883/2004 en Verordening (EG) nr. 987/2009 zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die alleen door hun nationaliteit nog niet onder die verordeningen vallen, alsmede op hun gezinsleden en nabestaanden, mits zij legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven en zich in een situatie bevinden die niet in alle opzichten geheel in de interne sfeer van een enkele lidstaat ligt.”*).

17.

Mevrouw Y. bekwam in 2015 kinderbijslag in Nederland voor de periode vanaf 1 juli 2012. Zij werkte in een beschutte werkplaats. Waar de beide ouders werknemer waren en de kinderen in Nederland woonden, werd de kinderbijslag haar in Nederland toegekend overeenkomstig de hoger vermelde prioriteitsregels van artikel 68, 1., b, i, van de Verordening (EG) nr. 883/2004.

18.

Bijgevolg had mevrouw Y. geen recht op de kinderbijslag die de heer G. in België had ontvangen in de periode vanaf 1 juli 2012. Hij diende deze kinderbijslag overigens terug te betalen aan Acerta.

Voor die periode was er dan ook sprake van een onverschuldigde betaling door de heer G. aan mevrouw Y. als bepaald in artikel 1235 eerste lid van het Burgerlijk wetboek: *“Iedere betaling onderstelt een schuld: hetgeen betaald is zonder verschuldigd te zijn, kan worden teruggevorderd.”*.

Mevrouw Y. dient de bedragen die zij ten onrechte ontving terug te betalen overeenkomstig de bepalingen van artikel 1376 en 1377 van het Burgerlijk wetboek:

- artikel 1376 *“Hij die bij vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, is verplicht het terug te geven aan degene van wie hij het ontvangen heeft zonder dat het verschuldigd was.”*

- artikel 1377 *“Wanneer een persoon die bij vergissing meende schuldenaar te zijn, een schuld betaald heeft, is hij gerechtigd het betaalde van de schuldeiser terug te vorderen. Dit recht houdt evenwel op wanneer de schuldeiser, ten gevolge van die betaling, zijn titel vernietigd heeft, behoudens het verhaal van degene die betaald heeft, op de werkelijke schuldenaar.”*.

19.

De heer G. heeft wel degelijk de kinderbijslag die hij in België van Acerta had ontvangen doorgestort aan mevrouw Y. Anders dan wat mevrouw Y. beweert, ging het niet uitsluitend om onderhoudsgeld.

Mevrouw Y. betwist niet dat het echtpaar voor de scheiding steeds in België hebben gewoond waar zij sedert de geboorte van hun kinderen steeds kinderbijslag ontvingen en het echtpaar de kinderbijslag gezamenlijk inde. Het mag aangenomen worden dat mevrouw Y. op de hoogte was van het bedrag van de kinderbijslag waarop het gezin recht had sinds de geboorte van de kinderen. Mevrouw Y. werd bijgestaan door een raadsman in de diverse gerechtelijke procedures in het kader van het ouderlijk gezag en het verblijf van de kinderen. In de beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 29 april 2009 werd uitdrukkelijk het akkoord van de echtgenoten over de kinderbijslag bekrachtigd, waarbij de beide kinderen elk afzonderlijk bij één van de ouders zouden verblijven en het voordeel van de kinderbijslag voor het betrokken kind aan de betrokken ouders zou toekomen en verder werd overeengekomen dat er geen onderhoudsbijdrage diende betaald te worden.

Niettemin heeft mevrouw Y. in de periode daarna (tot 2014) nooit een aanvraag ingediend om de kinderbijslag rechtstreeks te ontvangen.

Waar de heer G. in die periode het volledige bedrag van de kinderbijslag ontving en dit bedrag maandelijks op de rekening van mevrouw Y. betaalde, kan hieruit met zekerheid afgeleid worden dat mevrouw Y. met kennis van zaken heeft ingestemd met deze modaliteiten.

Om de redenen uiteengezet in het bestreden vonnis (pp. 14-15) waarbij het hof zich aansluit, kon mevrouw Y. er ook niet rechtmatig op vertrouwen dat het niet om de doorstorting van kinderbijslag ging maar uitsluitend om onderhoudsgeld.

20.

De heer G. toont met zijn stukken aan dat hij in de betrokken periode van 12 juli 2012 tot en met maart 2014 de kinderbijslag voor de beide dochters die hij maandelijks van Acerta had ontvangen, telkens heeft doorgestort, met uitzondering van de maanden augustus 2013 tot en met oktober 2013. Hij betaalde immers telkens 380 euro en in de maanden februari en maart 2014 telkens 313 euro. In de betrokken maanden ontving hij kinderbijslag die evolueerde van 306,51 euro naar 312,64 euro. Hij betaalde dus tot de laatste twee maanden bovenop de kinderbijslag nog een kleine toeslag per maand, die als een vrijwillige betaling van onderhoudsgeld kan beschouwd worden.

Mevrouw Y. betwist niet dat de kinderen in de maanden augustus 2013 tot en met oktober 2013 bij de heer G. verbleven, zoals vermeld op pagina 15 van het bestreden vonnis.

In de maanden juli 2012 en juli 2013 heeft de heer G. ook steeds 380 euro doorgestort (klaarblijkelijk op basis van een permanente opdracht) met als gevolg dat de bijkomende schooltoelage dat hij in die maanden had ontvangen niet werd doorgestort (hij ontving toen kinderbijslag verhoogd met de schooltoelage, hetzij 444,36 euro, respectievelijk 432,64 euro).

21.

De intresten zijn verschuldigd vanaf de ingebrekestelling, namelijk de conclusies die de heer G. heeft neergelegd in eerste aanleg op 31 mei 2018, zoals de eerste rechter heeft beslist.

22.

Wat dan de vordering van de heer G. betreft met betrekking tot de kinderbijslag in de periode voor juli 2012, toont hij niet aan dat het om een onverschuldigde betaling ging.

Hij heeft zelf geen hoger beroep aangetekend tegen het vonnis waarbij hij veroordeeld werd tot terugbetaling aan Acerta, ook al zet hij in zijn conclusies opnieuw uiteen waarom hij meent dat hij te goeder trouw handelde. Hij heeft dus geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om in hoger beroep de stelling van Acerta te betwisten als zou er geen recht op kinderbijslag in België zijn geweest in die periode¹, of minstens te betwisten dat er sprake was van fraude zodat de verjaringstermijn van vijf jaar voor de terugvordering door Acerta niet van toepassing zou zijn.

De heer G. heeft ook (nog) niet gevraagd om zijn geval als behartenswaardig te beschouwen, daar waar hij in zijn conclusies nochtans volhoudt dat hij ter goeder trouw was.

23.

Mevrouw Y. dient de volgende bedragen die zij ten onrechte ontving van de heer G. terug te betalen, welke bedragen overeenstemmen met de kinderbijslag die de heer G. haar daadwerkelijk had doorgestort:

Juli 2012:	380 euro ²
Augustus 2012-november 2012: 4 x 306,51 euro =	1.226,04 euro
December 2012-juni 2013: 7 x 312,64 euro =	2.188,48 euro
Juli 2013:	380 euro ³
November 2013-maart 2014: 5 x 312,64 euro =	1.563,20 euro
Totaal:	5737,72 euro.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, inzonderheid op artikel 24;

---

¹ In de beschikking van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 29 april 2009 stond vermeld dat mevrouw Y. zonder beroep was en een uitkering ontving, en dus klaarblijkelijk geen rechthebbende werknemer was.

² En niet 444,36 euro zoals de heer G. vordert.

³ En niet 432,64 euro zoals de heer G. vordert.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben,

Verklaart het hoger beroep van mevrouw Y. ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond, hervormt het bestreden vonnis enkel wat betreft de vordering in vrijwaring van de heer G. tegen mevrouw Y.,

Verklaart de vordering van de heer G. tegen mevrouw Y. slechts in de volgende mate gegrond,

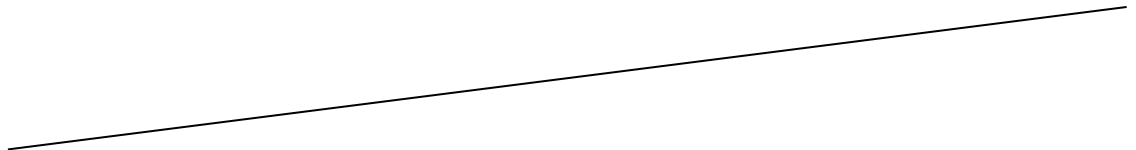
zegt voor recht dat mevrouw Y. het bedrag van de kinderbijslag die zij van de heer G. ontving in de periode juli 2012 tot en met maart 2014, aan de heer G. dient terug te betalen wegens onverschuldigde betaling .

Veroordeelt mevrouw Y. tot terugbetaling van 5.737,72 euro aan de heer G., verhoogd met de gerechtelijke interest gelijk aan de wettelijke interest vanaf 31 mei 2018.

Bevestigt de beslissing van de eerste rechter wat betreft de kosten van het geding.

Zegt dat elke partij haar kosten in hoger beroep zal dragen.

Legt de bijdrage van 20 euro voor het Fonds voor Juridische Tweedelijnsbijstand ten laste van Infino Vlaanderen VZW.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

C. CORBISIER, raadsheer,
J. BOULOGNE, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
S. LOGIST, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
Bijgestaan door S. VAN DER HOEVEN, griffier

S. VAN DER HOEVEN,

S. LOGIST,

J. BOULOGNE,

C. CORBISIER,

De raadsheren in sociale zaken, J. Boulogne en S. Logist, die aan het beraad hebben deelgenomen in deze zaak, verkeren in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen. Overeenkomstig artikel 785 Ger. W., wordt het arrest ondertekend door C. Corbisier, raadsheer en voorzitter van deze kamer.

S. Van der hoeven, griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 3 september 2020 door

C. CORBISIER, raadsheer,
S. VAN DER HOEVEN, griffier

S. VAN DER HOEVEN,

C. CORBISIER.